

§ 5.

For saa vidt det af Kommissionen stønnes nødvendigt, at Kirkejord eller andre til Kirkerne hørende faste Ejendomme medtages under Afløsningen, enten fordi de efter de stedlige Forhold bør følge med Kirken, eller fordi Tienden uden samme er utilstrækkelig til Fyldestgørelse af de Ejeren paahvilende Forpligtelser, vil Kommissionen ogsaa have at ansætte disse Ejendomme til deres Pengeværdi i Handel og Wandel, men den kan hertil, hvis den ønsker det, forlange Medvirkning af tvende af Øvrigheden udmeldte Mænd blandt de i Henhold til Lov af 19de Marts 1869 § 2 bekliffede Burderingsmænd.

Stønnes det derimod unødvendigt at medtage fornævnte faste Ejendomme under Afløsningen, blive de efter dennes Afslutning at betragte som udløste fra deres Forbindelse med Kirken.

§ 6.

Enhver Byrde, der paahviler Tiende-ejeren, og som hidtil ikke er bestemt i Penge, bliver efter Bestemmelserne i § 3 at fastsætte til et vist aarligt Gennemsnitsbeløb. Saaledes blive navnlig de Kirkeejere paahvilende Forpligtelser ved Støn at ansætte til en aarlig gennemsnitlig Pengeydelse, hvorved der særlig tages Hensyn til den hele Stand, hvori Kirkebygningen og Kirkegaarden forefindes, og de Krav, der maatte stilles til dem i en nærmere eller fjernere Tid, deriblandt mulige Udvidelser.

Hvis Kommissionen ønsker det, kan den hertil forlange Medvirkning af tvende af Øvrigheden udmeldte Stønsmænd.

§ 7.

Naar Pengeværdien af de aarlige Ydelser med Fradrag af de paa dem hvilende Forpligtelser er fastsat, afløses den ved Udbetaling af det 20dobbelte Beløb til Tiende-ejeren. Udbetalingen paahviler Statskassen, og Tiende-ejeren er pligtig at tage Statsobligationer for Beløbet, for saa vidt dette udgør 100 Kroner eller derover; i modsat Fald udbetales Beløbet kontant.

Dog forbliver det Beløb, der saaledes skal udbetales til Tiende-ejeren, henliggende i det offentlige Bærg, indtil de privatretlige Forpligtelser, som hvile paa Tienderne og blive at konstatere samtidig med Afløsningen, ere indfrieede. Tiende-ejeren nyder saa længe kun de halvaarlige Renter, der udbetales af Stedets Amtstue.

Kommissionen afgør, naar Kapitaler, som indestaa blandt Stiftsmidlerne, kunne stilles til Ejerens Raadighed.

§ 8.

Efter at den aarlige Pengeafgift er fastsat, skulle Tiendehynderne i 25 Aar indbetale denne i Kommunekassen, som inden 3 Maaneder efter Indbetalingen hvert Aar indbetaler Beløbet til Statskassen. Efter disse 25 Aars Forløb bortfalder Pengeafgiften for evig og altid, og ingen Ejendom kan derefter paalægges nogen som helst Tiendeafgift. Kommunen beholder, med Hensyn til de aarlige Indbetalinger, den særegne Sikkerhed og Fortrinsret, som Lovgivningen har givet Tiende-ejerne for den dem tilkommende Tiendeydelse.

§ 9.

Naar Tiendehyderen selv er Ejer af sin Tiende, da har han ikke som Ejer Krav paa at faa noget Bederlag udbetalt af Statskassen, men skal til Gengæld heller ikke som Yder indbetale den aarlige Pengeafgift. Derimod er han pligtig til Statskassen at indbetale gennem Kommunen det aarlige Gennemsnitsbeløb, som ifølge § 6 paalægges ham som Tiende-ejer. Fra denne Forpligtelse kan han dog til enhver Tid løse sig ved paa en Gang kontant at indbetale det 15dobbelte af Beløbet.